

Széll Sándor

1929–2016

2016. november 28-án elhunyt Széll Sándor, a Budaprint Pamutnyomóipari Vállalat Magyar Pamutipar gyárának egykori igazgatója.

Kiváló szövős szakember volt. Dolgozott a Könnyűipari Minisztérium Pamutipari Igazgatóságán a szövődei fejlesztések előkészítésén, majd a Magyar Pamuiparban a műszaki osztályon tevékenykedett beosztott

mérnökként, később az osztályvezető kinevezett helyetteseként, ahol a szövős csoportot irányította. Nevéhez fűződik a felsővetésű Roscher szövőgép automatizálása és ládatáras cséveváltó automatájának mechanikai szövőgépekre történő adaptálása, amit a Textilipari Kutató Intézetben dr. Sugár György és dr. Szeder Ottó irányításával végzett. Egyiptomi tanulmányútján a Sulzer szövőgépek hazai telepítéseinek előnyeit és hátrányait tanulmányozta, értékelte. Hazatérése után hosszú évekig a gyár főmérnök-helyettese volt. Iparpolitikai döntés ér-

telmében a szövődei fejlesztéseknél az szovjet AT típusú szövőgépcsalád kapott prioritást. Széll Sándor el tudta érni, hogy a gépgyártól csak az alapgépeket szerezzék be, a rászerezendő TKI típusú ládatáras automaták itt-hon készüljenek, a két egységet a gyár lakatosai szereljék össze. Ez a – többek szerint kockázatosnak tűnő – vállalkozás végül az ő irányításával rendkívül sikeresen valósult meg.

1963-ban az újpesti üzem a Budaprint Pamutnyomóipari Vállalat egyik gyára lett. Jelentős és nehéz feladat volt a fonoda fejlesztése, majd amikor a korszerű fonoda éppen elkészült, és az egész a tűz martaléka lett, akkor egy év alatt irányításával építették fel az új BD fonodát. 1971–1973 között ő látta el a főmérnöki teendőket, 1973-tól igazgatóként vezette a gyárat. Életművét a Munka Érdemrend ezüst fokozatával ismerték el.

Számos szakmai jegyzet készítésében vett részt, a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület Pamutfonó és Pamutszövő szakosztályában tevékenykedett.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében.